

که ورزش را به‌عنوان یک ابزار تربیتی مورد توجه قرار می‌دهد و هدفش توسعه ارزش‌های اخلاقی است. المپیزم به تعبیر آقای کوبرتن، آیین همت و لذت بردن از تلاش و کوشش و نفرت از ترس و داشتن روحیه شجاعت و سخاوت و جوان‌مردی است. المپیزم یا المپیک ارتباطی تنگاتنگ با هنر و ادب دارد. ارزش‌های المپیزم هم از ارزش‌هایی که در اشارات کوبرتن هست، گرفته شده است. همان لذت بردن از تلاش و کوشش و همت داشتن و به‌طور خلاصه‌تر، دوستی، هم‌بستگی، احترام و تعالی. آنچه امروز در عرصه جهان المپیک مطرح است، توسعه و گسترش این ارزش‌هاست؛ به‌طوری‌که در مقوله المپیک می‌توان شاهد رشد و تعالی افراد بود؛ چه در المپیک و چه در پارا المپیک، مثل قرار گرفتن قهرمانان روی سکوی قهرمانی اما نکته قابل توجه این است که کسانی هم هستند که این تعالی را دنبال می‌کنند و این افراد معلمان هستند که در بحث آموزش، رسیدن به تعالی را در اولویت مباحث آموزشی خود قرار داده‌اند اما به همت معاونت تربیت‌بدنی و سلامت آموزش و پرورش، دو سه سالی است که طرحی به‌نام «المپیادهای ورزشی درون مدرسه‌ای» راه‌اندازی شده است. تنها سؤالی که در اینجا مطرح می‌شود این است که از نحوه برگزاری این المپیاد و اهداف و دستاوردهای حاصل از آن، لطفاً بیشتر برای ما صحبت کنند.»

دکتر مهرزاد حمیدی که این روزها معاون تربیت‌بدنی و سلامت وزارتخانه است، در ادامه چنین گفت: «طرح المپیادهای ورزشی درون مدرسه‌ای مأخوذ از آموزه‌های سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش است اما سند تحول، بر این نکته تأکید دارد که هر تحولی باید از مدرسه آغاز شود. از طرف دیگر، در حوزه آموزشی، عدالت آموزشی و تربیتی باید اتفاق بیفتد.» دکتر حمیدی در ادامه گفت: «مدرسه و حتی محله، کانون تحول‌اند و هر تحولی که در آموزش و پرورش

اشاره

مدتهاست که المپیادهای ورزشی درون مدرسه‌ای جای خود را در مدارس کشور باز کرده و تحرک، پویایی و نشاط را در مدارس دخترانه و پسرانه ایجاد کرده است. شاید این همان هدف مشخص مسئولان امور تربیت‌بدنی در وزارتخانه آموزش و پرورش باشد و همین موضوع بهانه‌ای شد برای برپایی میزگردی در دفتر دکتر مهرزاد حمیدی، در طبقه هشتم در روز چهارشنبه اول اردیبهشت ۹۵ ساختمان علاقه‌مندان آموزش و پرورش، رأس ساعت ۱۴ گفت‌وگو انجام شد، البته با حضور:

دکتر مهرزاد حمیدی، معاون تربیت‌بدنی و سلامت آموزش و پرورش
حسین بابویی، مدیرکل تربیت‌بدنی و فعالیت‌های ورزشی وزارت آموزش و پرورش
حسن محمدی، معاون فعالیت‌ها و فضاهای ورزشی وزارت آموزش و پرورش...

»»»

دکتر سیدامیر حسینی گفت‌وگو را با این مقدمه آغاز کردند:

«فلسفه المپیک، فلسفه‌ای است

المپیاد ورزشی درون مدرسه‌ای

مآدده علاقه مند

دکتر حمیدی:
«هدف المپیاد درون مدرسه‌ای، توسعه شادی و نشاط در مدارس، افزایش انس دانش‌آموزان به محیط‌های آموزشی، افزایش آمادگی جسمانی و بهبود مهارت‌های حرکتی، ترویج و توسعه آموزه‌های رفتار پهلوانی و رفتار اخلاقی و آموزش سبک ایرانی - اسلامی می‌باشد»

تحقق آن‌ها، به مدل اجرایی نیاز داشتیم. اقتضات و سیاست‌ها را در نظر گرفتیم و این کار را شروع کردیم اما نکته قابل تأمل و توجه این است که در رأس این الگو یا بهتر بگوییم این اجرا، دانش‌آموزان بودند که با مشارکت جمعی ما را در هر چه بهتر برگزار کردن المپیاد یاری کردند. نکته‌ای که وجود دارد این است که هدف اصلی، ساعت تربیت‌بدنی مثل همه ساعت‌های درسی بایستی جدی‌تر گرفته می‌شد و حتی ایجاد حس مسئولیت‌پذیری مثل مشارکت‌پذیری در بین دانش‌آموزان مورد نظر ما بود و اتفاقاً، اتفاق هم افتاد. حال اگر در نوع و شیوه اجرا اشکال داشته، بحث دیگری است، که دلیل هم دارد، اما اگر کمی به عقب برگردیم و به تاریخ ذهنی‌مان مراجعه کنیم، می‌بینیم که در ادواری، طرح‌ها و برنامه‌هایی آمد که قابلیت اجرا در مدارس را نداشت؛ یعنی فضا و قابلیت‌ها و امکانات و اقتضات مدرسه را نداشت. پس، مورد توجه هم قرار نگرفت و به نوعی، خود به خود کنار گذاشته شد اما در المپیاد ورزشی دقیقاً برعکس است. هر مدرسه‌ای با توجه به امکانات و اقتضات و فضا و شرایط موجود خود المپیاد را برگزار کرد و همچنین از ارکان اصلی مدرسه - که خود دانش‌آموزان هستند - محوریت اجرای کار را به عهده داشتند و والدین و بعد مسئولان مدرسه که برای هر چه بهتر برگزار کردن این المپیاد به کنارشان آمدند.

پس، محور اجرایی این المپیاد برعهده دانش‌آموزان و چرخه اجرایی آن از ابتدا تا انتهای برگزاری المپیاد با دانش‌آموزان بوده است و این نکته مهم در اجرای کردن المپیاد ورزشی بوده و نهادینه شده است. در ادامه، حسین بابویی مدیرکل تربیت‌بدنی و فعالیت‌های ورزشی وزارت آموزش و پرورش، به سؤالی که مطرح شده بود، پاسخ دادند. سؤال این بود: آیا فکر می‌کنید این المپیاد در سراسر ایران و حتی مناطق ۱۹ گانه تهران خوب اجرایی شده است؟ ایشان گفتند: «تقریباً در بیشتر مدارس این طرح در حال انجام است اما از طرف دیگر به این صورت نبوده که کلیه مدارس این طرح المپیاد ورزشی را اجرا کنند و در آن شرکت پیدا کنند. اساساً به ۲ دلیل:

۱. چون هدف برنامه مشخص بود؛ یعنی ۳۰ درصد از دانش‌آموزان مدارس را بایستی پوشش دهیم اما با توجه به بضاعت نیروی انسانی، امکانات و فضاهای موجود برای اجرا این اتفاق نیفتاد. چون امکانات کافی نبود یا فضای موجود مناسب نبود یا شرایط برگزاری را نداشتند.

بخواهد اتفاق بیفتد، اول در مدرسه باید اتفاق بیفتد. سند تحول تأکید دارد که باید شایستگی‌های دانش‌آموزان مدنظر باشد و اصرار به پرورش آن‌ها باشد. از طرف دیگر، از حوزه عدالت آموزشی هم صحبت می‌کند که ادامه بحث مشارکت‌جویی در نظام داوطلبی است. وقتی این تعابیر را کنار هم قرار می‌دهیم، به معنی آن است که باید به سراغ مدرسه برویم؛ یعنی ما (آموزش و پرورش) به جای اینکه منابع محدودمان را صرف فعالیت‌های ملی حتی برون‌مرزی کنیم، باید سیاستی اتخاذ کنیم که پاسخ‌گوی مطالبات سند تحول باشیم و آن را اجرا کنیم. برای عملیاتی کردن این سند تحول، یک بسته فعالیت‌ی تعریف کرده‌ایم که اتفاقاً یکی از محورهای المپیادهای درون‌مدرسه‌ای است. اگر این بسته را نگاه کنیم، متوجه می‌شویم که هم مدرسه‌محوری است، هم دانش‌آموز‌مداری است و رویکرد عمدتاً مشارکت‌محوری و فراگیری است. بعد می‌رسیم به اینکه قطعاً فعالیت‌ها باید جنس و بوی ورزش همگانی را داشته باشند. از طرف دیگر، کار باید به دست دانش‌آموزان سپرده شود؛ یعنی، همان مشارکت‌محوری. از طرفی، بحث عدالت آموزشی تأکید می‌کند که سطح پوشش را گسترده کنیم. پس این آموزه‌ها به ما تکلیف می‌کنند که با نوآوری بتوانیم پاسخ‌گوی سند تحول باشیم.

دکتر مهرزاد حمیدی در پاسخ یکی از پرسشگران می‌گردد به اهداف المپیاد هم اشاره کردند:

«هدف المپیاد درون مدرسه‌ای، توسعه شادی و نشاط در مدارس، افزایش انس دانش‌آموزان به محیط‌های آموزشی، افزایش آمادگی جسمانی و بهبود مهارت‌های حرکتی، ترویج و توسعه آموزه‌های رفتار پهلوانی و رفتار اخلاقی و همین‌طور آموزش سبک ایرانی - اسلامی از موضوعات مورد توجه بود و در ادامه، دانش‌آموزان در جریان برگزاری و اجرای المپیادهای درون‌مدرسه‌ای به مقوله احترام گذاشتن به یکدیگر و تقویت آموزش مهارت در ورزش و عزت‌نفس در خود می‌رسیدند. این‌ها خروجی‌های اهداف المپیادهای درون‌مدرسه‌ای بود که برگزار شد.»

در ادامه، وقتی از نحوه اجرای المپیادها صحبت به میان آمد، حسین بابویی، مدیرکل تربیت‌بدنی و فعالیت‌های ورزشی وزارت آموزش و پرورش، به‌طور شفاف، روشن و صریح به میان بحث آمد و گفت: «من از مجله رشد آموزش تربیت‌بدنی که به این مقوله مهم می‌پردازد سپاسگزارم. این نشان می‌دهد که چقدر المپیادهای درون‌مدرسه‌ای مهم‌اند. همچنین ممنونم که فرصت را به بنده دادید تا در این مورد صحبت کنم. ببینید دوستان، در سند تحول هدف متعالی بود و ما برای

بابوئی: والدینی که برای مثال، حتی از پرداخت دو بیست هزار تومان کمک به مدرسه هم دریغ می‌کردند، برای مشارکت در تأمین جواز المپیاد مبلغی بیش از این داوطلبانه کمک کردند

۲. خیلی از برنامه‌ها به مدارس ابلاغ شد ولی هدف مورد نظر را نتوانست محقق کند. چرا؟ چون یا مدرسه محور نبود یا مشارکت محور نبود یا براساس اقتضانات مدرسه طراحی نشده بود و بالاخره ایراداتی داشت.

اما المپیاد براساس امکانات و فضاهای موجود با هدف مشارکت و ایجاد صمیمیت بین دانش‌آموزان طراحی شد که خوشبختانه این امر محقق شد یعنی باتوجه به شیوه‌نامه و اساسنامه موجود، به هر مدرسه‌ای این اجازه را می‌دهد که با هر شرایطی المپیادهای ورزشی درون مدرسه‌ای را برگزار کند؛ یعنی، این یکی از آن حالت‌های انعطاف‌پذیری بسیار بالا براساس واقعیت‌های درون مدرسه است. من نه به‌عنوان مجری این کار بلکه به‌عنوان یک ولی دانش‌آموز همین‌جا اعلام می‌کنم که بیشتر از آن چیزی که فکر می‌کردیم، خوب عملی و اجرا شد و باز هم می‌گویم که با توجه به منابع موجود، طرح موفق است و این به دلیل داشتن اهداف متعالی است و رمز موفقیت آن هم منطبق با خواست و فطرت دانش‌آموزان است. اما در جمع‌بندی می‌خواهم اشاره کنم که هر جا این المپیاد در اجرا دچار اشکال شد یا ضعیف برگزار شد، اشکال عمده آن ضعف در آموزش و کیفیت آموزش مرتبط با المپیاد است اما در بحث مشارکت جمعی آمارهای خوبی دارم که حتماً باید خدمتتان عرض کنم.

سال گذشته اولیا بیش از ۴۰۰ میلیون تومان مشتاقانه کمک کردند؛ البته نه برای برگزاری المپیادها بلکه برای تهیه هدایای قهرمانان المپیاد و در بخش تأمین جواز».

آقای بابوئی به مثال‌هایی در این خصوص هم اشاره کردند: «والدینی که برای مثال، حتی از پرداخت دو بیست هزار تومان کمک به مدرسه هم دریغ می‌کردند، برای مشارکت در تأمین جواز المپیاد مبلغی بیش از این داوطلبانه کمک کردند. باید گفت که هنوز مدارسی هستند که نتوانسته‌اند المپیاد درون مدرسه‌ای را اجرا کنند و آن هم هیچ ربطی به شیوه‌نامه یا اساسنامه المپیاد ندارد. شاید ما به‌عنوان مجری نتوانسته‌ایم در اجرا این مفهوم را جا بیندازیم یا اینکه تکلیف نبوده است.

آقای محمدی، معاون فعالیت‌ها و فضاهای ورزشی وزارت آموزش و پرورش با ارائه آمار، مطالبی را عنوان کرد و گفت: «هدف‌گذاری برای سال اول ۹۴-۹۳ برای بیش از ۳ میلیون نفر دانش‌آموز پیش‌بینی شده بود اما آماري که به‌دست آمده است، نشان داد که فقط سه و نیم میلیون نفر در فعالیت‌های جانبی مثل

محمدی: در خصوص اخذ مشارکت‌های مردمی هم موفقیت‌های خوبی در سال اول به‌دست آمد، به طوری که ارزش کمک‌های نقدی و غیرنقدی مردمی قریب به ۲۱ میلیارد تومان بود

داوری، بخش‌های اجرایی، مدیریت کردن المپیاد و فعالیت‌های بهداشتی حضور داشته‌اند. در واقع، آمار ۴ یا ۵ میلیونی از حضور دانش‌آموزان را داشتیم که در بحث اجرا مشارکت کردند. ما در واقع انتظار داشتیم که ۲۵ درصد از دانش‌آموزان مدرسی که مجری طرح هستند، مشارکت کنند ولی آمار نشان داد که نزدیک به ۶۸ درصد دانش‌آموزان در اجرای طرح حضور جمعی داشته‌اند. به همین دلیل، در سال تحصیلی آینده رویکرد کلاس قهرمان را خواهیم داشت و رقابت‌ها کلاس به کلاس برگزار خواهد شد و جام قهرمانی در نهایت به کلاس قهرمان اهدا خواهد شد.

در خصوص اخذ مشارکت‌های مردمی هم موفقیت‌های خوبی در سال اول به‌دست آمد، به طوری که ارزش کمک‌های نقدی و غیرنقدی مردمی قریب به ۲۱ میلیارد تومان بود.»

دکتر مهرزاد حمیدی با این توضیح که کل بودجه اختصاص یافته به معاونت تربیت بدنی و سلامت در زمان مدیریت ایشان و آقای هاشمی اشاره کردند که در شش ماهه سال اول با مدیریت کیومرث هاشمی ۳ میلیارد بودجه اختصاص یافت و در ۶ ماهه دوم که بنده آمدم، ۴ میلیارد دریافت کردم اما سال دوم شد ۱۳ میلیارد تومان. بنابراین، فقط المپیاد با کمک‌های داوطلبانه و حمایت‌های مالی والدین و دستگاه‌ها و نهادها توانست شکل اجرایی قابل قبولی به خود بگیرد.»

در ادامه، به این سؤال که با مثالی از طرف پرسشگران آقای دکتر حسینی و خانم علاقه‌مند مطرح شد، با اطلاعاتی درباره برگزاری المپیاد پاسخ داده شد. اینکه آیا مدرسه‌ای در درون یک روستا با تعداد دانش‌آموزان کم و بی‌بضاعت و با حداقل فضای آموزشی این طرح المپیاد ورزشی اصلاً انجام شد؟ جناب محمدی این گونه پاسخ داد: «ما در شیوه‌نامه خود دست‌ها را نیستیم و هیچ حد و مرزی قائل نشدیم؛ آن‌چنان که در روستاها از بازی‌های بومی محلی استفاده شد.

در انتهای این میزگرد دکتر امیر حسینی از حضور مسئولان و حتی وزیر و حضور رسانه‌ها یاد کرد و آن را مؤثر دانست. الزام در حمل مشعل پرسش دیگری بود که مطرح شد و دکتر حمیدی به آن پاسخ گفت. «از ابتدا هم حمل مشعل در دستورالعمل ما نبود اما انجام شد و در هر مدرسه از هر منطقه و شهرستانی به شکل کاملاً سلیقه‌ای صورت گرفت. بعضی حمل مشعل را با اسب، بعضی با پاراگلایدر، بعضی با قایق وسط دریاچه و یا رودخانه و همین‌طور به شکل‌های متنوع و ابتکاری با خلاقیت درون مدرسه‌ای و دانش‌آموزی انجام دادند. و ما امروز این قول را می‌دهیم که ۱۵ سال آینده هر کسی در داخل کشور المپیکی شود. تأکید من برای المپیاد این بود که سکوی قهرمانی بایستی باشد؛ حتی اگر نشد

کاری هم دارد، راضی به آمدن شد. ایشان به هر دلیلی که اصلاً به ما هم مربوط نمی‌شود، از مادر خانواده جدا شده بود. این حضور ایشان چند باز خورد داشت؛ پدری که بعد از ماه‌ها فرزندش را مدرسه روی سکوی قهرمانی می‌بیند. دوم، دیداری با همسر سابقش داشت که این لحظات همه حضار را تحت تأثیر قرار داده بود؛ چراکه دانش‌آموز در آغوش پدر اشک‌ریزان مدال را از پدر تحویل گرفت و این صحنه‌هایی بود که ما شاهدش بودیم. برگزاری المپیاد صحنه‌های همدلی وفاق زیادی هم ایجاد کرد و شکر خدا توانستیم قدمی در این راه هم برداریم.

دکتر امیر حسینی:
در اجرای طرح
المپیادهای ورزشی،
دانش‌آموزان با
مقوله داوری، مبحث
مدیریت و همین‌طور
تیم پزشکی بیشتر
آشنا شدند که
این خود در آشنا
کردن دانش‌آموزان
با مشاغل مختلف
تأثیر بسزایی دارد

نمونه‌هایی که عیناً خودم شاهدش بودم و بسیار تأثیرگذار بودند و با نمونه‌هایی که مدیران مدرسه به ما گزارش می‌کردند، مثل این نمونه که والدین مراجعه و عنوان می‌کردند که من فرزندم را تا امروز در لباس ورزشی ندیده بودم و نمی‌دانستم این تکنیک‌های ورزشی‌اش را به این خوبی و با مهارت تمام و به شایستگی می‌تواند انجام دهد و...

در پایان باید بگویم که هر برنامه و طرح تازه‌ای در شروع با چالش‌هایی روبه‌روست، اما برگزاری المپیادهای ورزشی درون‌مدرسه‌ای ضعف‌هایی هم دارد اما نفس برگزاری، صرفاً داشتن مربی ورزش یا فقط اجرا نبود؛ چراکه در دورافتاده‌ترین روستاها در شهر زنجان که فقط دو کلاس داشت هم المپیاد برگزار شد. در بالاترین بخش روستا، دقیقاً بالای کوه با کمترین امکانات زمین فوتبال درست شده بود. کل جمعیت این روستای دورافتاده که ۲۵ کیلومتر دورتر از شهر زنجان هم هست در مراسم اختتامیه شرکت کرده بودند. نمونه دیگر در اصفهان بود که بچه‌ها برای اجرای موسیقی از گروه موسیقی خود استفاده کرده بودند و موارد اینچنینی که فیلم‌ها و تصاویرشان نیز هم نزد من و هم در وزارتخانه موجود است. من خدا را شاکرم که در این کار، رضایت قلبی دانش‌آموزان و اولیا و حتی معلمان بیش از رضایت ماست و ما به‌عنوان مجریان و مسئولان آموزش‌وپرورش توانستیم با همت دانش‌آموزان و خانواده‌های آن‌ها و همراهی معلمان مدارس این کار را انجام دهیم.»

در انتهای جلسه، دکتر امیر حسینی به تأثیر المپیاد در سبک زندگی دانش‌آموزان اشاره کرد و گفت که در اجرای طرح المپیادهای ورزشی، دانش‌آموزان با مقوله داوری مبحث مدیریت و همین‌طور تیم پزشکی بیشتر آشنا شدند که این خود در آشنا کردن دانش‌آموزان با مشاغل مختلف تأثیر بسزایی دارد.

این جمله می‌تواند حسن‌ختم مبحث میزگرد امروز ما باشد: سربلندی فرزندان ایرانمان آرزوی همه ماست.

از نیمکت استفاده شود و عکس یادگاری از بچه‌ها در هنگام آویختن مدال گرفته شود و دادن احکام روی سکوی قهرمانی انجام گیرد. الان هم تصویری داریم که والدین روی سکو رفته و با فرزندانشان عکس یادگاری انداخته‌اند. در جایی سراغ داریم که همسایه‌ها برای مشاهده افتتاحیه یا اختتامیه المپیاد روی دیوار مدارس حاضر شدند و مراسم را شاهد بوده‌اند. این‌ها یکی از چند دلیل جذابیت و هیجان المپیادهای ورزشی انجام شده و یا در حال برگزاری است و همین امر ارتباط بین خانواده و مدرسه را نزدیک و نزدیک‌تر می‌کند. مهرزاد حمیدی در ادامه اشاره کرد: «به جرئت می‌توانم بگویم که حضور مسئولان و رؤسا در مراسم‌های افتتاحیه و یا اختتامیه المپیادهای ورزشی به مراتب از پروژه اول مهرماه ما بیشتر بود و علتش هم مقوله ورزش بود و بحث ورزش که پویایی و نشاط به همراه دارد اما در خصوص پوشش خبری رسانه‌ها شما اگر الان در گوگل کلمه المپیاد ورزشی را جست‌وجو کنید، خواهید دید که تصاویر و فیلم‌هایی که خانواده‌ها و مسئولان و کارشناسان تربیت‌بدنی ورزش حتی در شهرستان‌ها در یوتیوب گذاشته‌اند زیاد است اما تشکر ویژه می‌کنیم از حضور پررنگ رادیو ورزش که به بهانه‌های مختلف در این مراسم حضور پیدا کردند و با اجرای برنامه‌های زنده به‌ویژه افتتاحیه المپیاد به‌شکل زنده و پخش مستقیم از مدرسه پسرانه رازی با حضور وزیر آموزش‌وپرورش، دکتر فانی، و مدیر دو شبکه رادیویی «رادیو سلامت» و «رادیو ورزش» و همین‌طور قائم‌مقام محترم معاونت صدای جمهوری اسلامی ایران با اجرای خوب خانم علاقه‌مند که همچنان هم ادامه دارد. رسانه‌ها هم به کمک ما آمدند تا این توفیق ورزشی را که به لطف خدا نصیب ما شد، هر چه بهتر نشان دهند. فکر می‌کنیم در اجرای این طرح موفق عمل کرده‌ایم و به اهدافمان در المپیادهای ورزشی درون‌مدرسه‌ای رسیده‌ایم.»

آقای بابویی، مدیر کل تربیت‌بدنی و فعالیت‌های ورزشی وزارت آموزش‌وپرورش در ادامه این جلسه گفت: «من به یک نمونه از اهدافمان برای اجرای طرح باید حتماً اشاره کنم و آن هم گزینش مدارس برای اجرا بود. ما سعی داشتیم مدارس را انتخاب کنیم که در آن‌ها معضلات رفتاری دانش‌آموزی وجود داشت؛ برای مثال بعضی از دانش‌آموزان از خانواده طلاق یا در شرف طلاق بودند و یا انحرافات اخلاقی بین دانش‌آموزان آن مدرسه زیاد مشهود بود. این مدارس بیشتر مدنظر بودند. صحنه‌ای که من خود شاهدش بودم و البته مثال عینی می‌زنم که بیشتر به ارزش این المپیاد توجه کنید، دانش‌آموزی قهرمان المپیاد شده بود و مدیر مدرسه با پدر او تماس گرفته و ایشان را رسماً دعوت کرده که خود مدال را به گردن پسرش بیاویزد. حالا شما فکر کنید پدر خانواده که فرد تحصیل‌کرده‌ای است و گرفتاری‌های

